

blev anvendt, 1904—05 —, men det er et stærkt Vidnesbyrd for, at jeg har Ret. Jeg kan for Resten ved andre Tal godtgøre, at i København gaar det med Hensyn til Skatterne akkurat paa samme Maade, idet man ser, at der er et særdeles stort Fald med Hensyn til de enkelte Skatteyderes Indkomst fra 1872 til 1908. Jeg har skaffet mig disse Tal af Interesse for, hvorledes dette staar, uden egentlig at mene, at jeg skulde komme til at citere dem, men jeg kan godt nævne dem. I 1872 var Gennemsnitsindtægten for den enkelte Skatteyder her i København 2,829 Kr., 10 Aar efter, 1882, var den 2,733 Kr., 10 Aar efter, 1892, 2,537 Kr., 10 Aar efter, 1902, var den 2,349 Kr., og 1908 var den ikke mere end 2,191 Kr. Det vil sige, at den er falden over 600 Kr. i Løbet af disse 40 Aar. Og dette vil atter sige, at man stadig inddrager flere smaa Skatteydere under Skatten, og derved falder Gennemsnitsindtægten for Skatteyderne.

Nu vender jeg altsaa tilbage til, at der vil indgaa mere end 3 Mill. Kr. i de første Aar. Vi ere enige om, at i Aar indkommer der intet, og til at dække det store Beløb i Aar have vi intet. Næste Aar kommer der 1,800,000 Kr., og der vilde det ærede Medlem have en Udgift af henved 13 Mill. Kr. Næste Aar igen komme rimeligvis de 3 Mill. Kr., men det kunne vi slet ikke være sikre paa. Vi ere i en Depressionsperiode, som det ærede Medlem nævnede, og det er i alt Fald ikke sikkert, at der kommer en Smule mere end de 3 Mill. Kr. i 1911—12. Og saa har jeg regnet med, at der skulde komme samme Stigning videre, som vi have haft de første Aar, og det ved det ærede Medlem i hvert Fald ikke mere om end jeg, og der er end ikke saa stor Sandsynlighed for det, thi vi vide jo ikke, om ikke til en vis Grad den nuværende økonomiske Tilstand kan vare længere, end den helst ikke maatte gøre. Men jeg regner altsaa med, at der i Aaret 1920 i Virkeligheden vil være indkommet 31,680,000 Kr., og dermed er saa ogsaa dækket de 1,200,000 Kr., som vi manglede i dette Aar. Der skulde i Virkeligheden være kommet 30 Mill. Kr. ind for de 10 Aar og med det Plus til, som den forøgede Formue og Indkomstskat vil give, fordi Indtægter og Formue antages at stige, og naar man altsaa lægger Rente og Rentens Rente til, kan det vel blive 32 Mill. Kr. i alt. Derved tror jeg ikke, der i Virkeligheden er dækket mere end den ordinære Udgift, som vil komme, i alt

Fald meget lidt ud over den. Man regner jo, at det kun kan blive $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret — lidt over $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er det jo for Resten for næste Aar efter det ærede Medlems eget Forslag. Hans Normalbudget giver jeg ikke saa meget for; vi have i Virkeligheden ikke haft et Normalbudget paa disse Omraader i de forløbne Aar; men det ærede Medlem regner ganske sikkert kun med en saadan Opstilling, som for Lejligheden gøres. Det ærede Medlem vil nok, naar Regnskabet kommer, faa at se, at dette vil være noget anderledes end Budgettet; det er næsten altid Tilfældet, og desuden have vi allerede ved tidligere Debatter nævnt, at saadanne Ting som Indkvartering osv. slet ikke ere regnede med. Altsaa, jeg tør trygt gaa ud fra, at de Tal, der ere opstillede fra anden Side, slet ikke ere overdrevne med de 3 Mill. Kr. ordinær Udgift hvert Aar, og hvis dette er Tilfældet, ser det ærede Medlem, at der bliver overordentlig lidt til Forrentning. Det ærede Medlem kommer ikke ud af det med sine $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr.; allerede til næste Aars Finanslov ere vi i Virkeligheden over $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Tilvækst. Dette ville vi altsaa komme til at føle; vi ville komme til at føle det i det hele ved Statshusholdningen, at vi have større Udgifter at dække og ikke Indtægter svarende dertil.

Det kunde naturligvis meget vel tænkes, at man vilde sige: Lad os da se at faa dækket disse Udgifter, og da kan dette kun ske paa en Maade, nemlig ved forøgede Skatter. Og jeg har Lyst til Slutning at sige derom, at naar denne Regering ikke tænker derpaa og ikke ønsker — dens Liv være nu langt eller kort — at foreslaa forøgede Skatter, er det netop paa Grund af, at vi leve i en saa stærkt spændt økonomisk Tid, i en saa trykket Tid, at det vilde være uforsvarligt i Øjeblikket at paalægge Befolkningen større Skatter, end den for Tiden har, da disse jo ingenlunde ere smaa. Det maa være Fremtiden forbeholdt at afbetale paa den Gæld, man maa paadrage sig for at imødekomme de store Udgifter, baade ved Renter og Afdrag. Men hvis man absolut vilde dette straks, maatte man altsaa dække Udgifterne ved at paalægge nye Skatter, og jeg kan ikke se andet, end at det er det, som det ærede Medlems Regering egentlig burde være gaaet til. Jeg kan ikke se, at det har været rigtigt at nøjes med de 3 Mill. Kr. i forøget Skat, thi det dækker ikke. Det dækker de ordinære Udgifter og saare lidt af de ekstraordinære i Aarenes Løb, saa